

har det daarligt, navnlig de mindre Forbrugere, og hvor det er uhyre let at kaste med Sten paa Jordbrugsproducenterne, idet man fremhæver, at disse Producenter ved de Statsbidrag, som bliver ydet til Regulering, faktisk modtager Støtte af Staten. Naar dette saa sammenholdes med, at Jordbrugsprodukternes Pris stiger og stiger, saa siger man, at her er der et Pumpe-system i Gang overfor Staten, som de vedkommende Forbrugers Harmen meget let kan vækkes overfor.

Men hele dette Syn hviler paa en Fejltagelse, eller, hvis man vil være stærk i sine Ord, paa en Tilsnigelse. De Bidrag, der ydes til Regulering til det danske Jordbrug, er ikke Bidrag til Jordbrugerne, men det er ganske simpelt Statens Bidrag til at føre Priserne paa Jordbrugsprodukterne ned til et Niveau, som bevirker, at ogsaa den menige Befolkning er i Stand til at faa dem, altsaa ikke et Bidrag til Landmændene, men et Bidrag til Forbrugerne, et Bidrag til alle os, som ikke dyrker Jord. Den stadige Tilkendegivelse af, at der ligger en egoistisk Betragtning hos Jordbrugerne i disses naturlige Modstand mod at blive erhvervsmæssigt for stærkt afknappet forekommer mig at tage fejl Sigte. Thi den samme Iver efter at holde Virksomheden oppe og efter at sørge for at faa en rimelig Erstatning for det, der skal ofres, træffer man lige saa fuldt i alle andre Samfundsklasser; ikke mindst hos de rigtig store vil man have Indtryk af, at nogle endda ømmer sig svært, jeg behøver blot at nævne det Ballinske Skotøj, saa ved alle, hvad jeg tænker paa. Det forekommer mig, at Samfundssynet paa Steder, hvor man kunde vente et Syn, som hævdede sig betydelig over de Medborgere, som har fra Dagen og i Munden, har været overmaade ringe, og paa de Steder har jeg ikke set det radikale Partis Iver efter at søge at faa det samfundsmæssige Syn gennemført, som det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) gjorde sig til en relativt veltalende Talsmand for i den Tale han holdt forleden Dag her i Tinget.

Der er ogsaa overfor de Radikales hele System med Hensyn til Reguleringen af Ernæringsforholdene enkelte Forhold, man kan kritisere, uden overhovedet at komme til at bevæge sig bort fra en social Linje. Der er for Eksempel Spørgsmaalet om Maksimalpriserne. Vi er alle enige om, at der skal sættes Maksimalpriser, og i en Tid som den nuværende med lukket Marked maa man desværre gøre Indgrib i den private Ejendomsret og i det pri-

vate Initiativ og omforme Samfundet paa en saadan Maade, at det kommer paa tværs af, hvad vi for vort Vedkommende ønsker og betragter som en ideel Ordning af Samfundet; men det radikale Partis Iver efter disse Maksimalpriser har i mange Maader ført til skrøbelige Resultater, og hvor man har slaaet ned med Maksimalpriser, er Varen ofte forsvundet. De sætter Maksimalpriser, saa det staar efter, paa Flæsk, og neppe har denne Maksimalpris virket, før Flæsket er væk. (*Chr. Hansen*: Det var ikke af den Grund). Det var ikke af den Grund, siges der. Ja, jeg ved ikke, hvordan man har det paa Christianshavn, det var derfra, Røsten kom. Jeg ved ikke, om disse Verandagrise, de har for Tiden i Byen — de skal være meget langbenede, efter hvad jeg har hørt — er i Stand til at klare Flæskebehovet her i Landet. Det Kendskab, jeg har til Forholdene, gaar ud paa, at disse Grise er ligesom et Slags Husdyr, som man kan nyde Fornøjelsen af at opdrage og lære at voltigere, men at det ikke er nyttige Dyr, naar det gælder om Forholdet til Kødgrøderne og til Forsyningen med Flæsk. Ude i Landet, hvor man har Svinestierne staaende tomme, har man Syn for Sagn: Flæsket er forsvundet, og det var det, jeg sagde, altsaa sagde jeg det rigtige. Jeg sagde, at efter at Maksimalpriserne har virket tilstrækkeligt længe, er Svinestierne blevet tomme, Flæsket er forsvundet. (Afbrydelse.) Jeg kan ikke høre, hvad vedkommende siger, men han kan jo bagefter lade sin Aand straale over Forsamlingen her oppe fra.

Formanden: Ærede Medlemmer maa undlade disse Afbrydelser.

Asger Karstensen: Og naar det nu gaar løs med Maksimalpris paa Oksekød, er jeg næsten tilbøjelig til at give det ærede Medlem fra Sæby Ret, saa frygter jeg for, at det ogsaa gaar tilbage med Oksekødet her i Landet. Altsaa Maksimalprispolitikken som saadan har ikke været heldig, har ikke været skikket til at føre Varerne frem. Den har i mange Tilfælde, som paaapeget, bevirket, at Varerne er forsvundet fra Markedet. Naar man nu kritiserer den Slags Forhold, bør man være fritaget for at mødes med Beskyldning for at mangle Samfundssans. Man maa vel have Lov til at kritisere ogsaa denne Regerings Systemer paa Ernæringsområdet ud fra visse bestemte Opfattelser af Systemernes Værdi, uden at man derfor ska